Pregaria.cat

Entrada

Precisament humà

Portaven uns 100 quilòmetres d'autopista i no havien parat de xerrar. Primer va ser el comentari de la festa, després del molt que els havia agradat Saragossa, i finalment va sortir el tema de la fe.

Ell, en Narcís, sostenia que en el fons l'evangeli no era sinó un humanisme radical, fantàstic, suprem i que resumia la millor saviesa moral de tots els temps. Durant un temps havia pensat que tot tenia una relació directa amb Déu. Era el temps que va ser creient. Però, després, poc a poc va anar veient que es podia viure i practicar aquella moral i aquella interioritat deslligant-la dels misteris religiosos. I ara es trobava en el punt crucial de decidir-se per no amoïnar el cervell amb tanta teoria i viure de ple l'humanisme que Jesús va proposar. La seva pregunta era molt clara: vols dir-me que afegeix la religió més enllà d'una vida humanament donada fins a les darreres conseqüències?.

Ella, la Maria Cinta, l'escoltava atentament. I amb el cap anava afirmant el discurs del seu noi. Com podia negar que en les mateixes paraules de Jesús, el que importa de fet és anar a la vinya, i que no tothom que diu Senyor, Senyor és el que va pel bon camí, sinó el que fa la voluntat del Pare. Quan va parar el cotxe a l'àrea de Les Borges li diu: per què et pares, ara ?.

.- Fem benzina, no et sembla?.
.- No, no ho deia per això. Volia dir per què et pares a la frontera del misteri de Jesús? Als límits del seu humanisme és quan realment es posa interessant la fe.
.- Diguem, Cinta, què afegeix la religió a l'humanisme radical, que de fet és la conducta que Jesús predicà i va viure ?.

Mentre carregaven el dipòsit ella seguia a dintre, silenciosa i capficada. Ell a fora, estava atent als números del sortidor de benzina. Va a pagar, i quan es fica de nou al cotxe, nota els ulls humits de la noia. La Cinta no es ploranera, ni de lluny.

.- Què ja has pensat la resposta ?.
.- Sí, fa anys que la tinc.
.- Vinga, som-hi , doncs.
.- Precisament humà.
.- Què vols dir?. No t'entenc.
.-Que Déu és precisament humà. Va deixar el seu misteri allà dalt, i va venir aquí a baix, precisament humà, perquè la seva aportació fos realista, tangible, arribés al cor i a la transformació concreta de la vida. Una religió metafísica no l'interessa. Desvetllar el misteri per Ell resulta secundari. La justícia, l'amor, el perdó i la felicitat nostres és el que realment l'importa. Penso jo. No et vull pas convèncer. Només et dic el que sento: Ell és precisament humà. A mi em sembla genial. Estimo un Déu humà. No veig que hagi de trencar o prescindir del nus en el moment més interessant. Tot al contrari. Dinamitza, o si vols, divinitza l'humanisme.